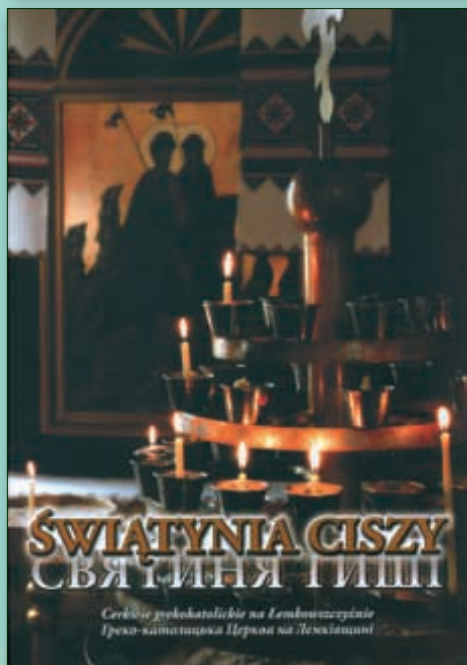

Dr Mirosław Pecuch, *Tożsamość kulturowa Łemków w Zachodniej Polsce i na Ukrainie*, Studium porównawcze; Wydawca Zjednoczenie Łemków, Koło Terenowe w Gorzowie Wlkp., Gorzów Wlkp. 2009, 224 с.

(...) книжка, спираючися передовсім на особисті польові дослідження, має на цілі порівнюючу характеристику вибраних аспектів культурної totoжності лемків, проживаючих в західній Польщі і в Україні. Показує змінність і вар'ятивність культурної totoжності під впливом часу і оточення. Задумом автора є описати, що ся залишило як спільна культурна totoжність лемків в Польщі і в Україні, а што ся з'явило окреме. Дослідження допомагає тіж дійти до того, в який спосіб культурна одмінність середовиска, в яком поселено депортованих, впливає на той totoжності зберігання. В тот спосіб книжка стремит в даякій мірі до представлення культурних узорів, сучасні визнаних як обов'язуючі для лемків, живючих в ріжних середовисках, а точніше в трьох культурних зонах - західня Польща, західня Україна, східня Україна. (Із резюме)

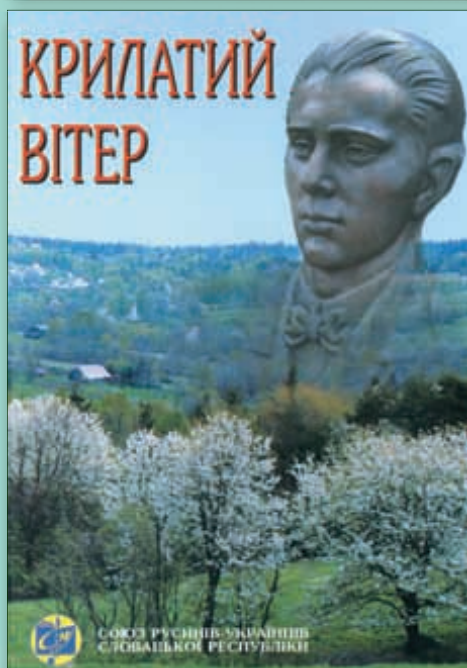

Świątynia Ciszy, *Cerkwie grekokatolickie na Łenkowszczyźnie*, red. Arkadiusz Komski, ks. Andrzej Żuraw, Roman Kałyniuk Wydawnictwo NOVA SANDEC, Nowy Sącz 2009, 176 с.

„Лемківські святині - шедеври рук, таланту, мрій і віри тих людей, які протягом століть жили тут і працювали - почали знищувати інші люди, які самі жодної краси не вміли створити. Сірі, багатоквартирні будинки, бараки і бетонні склади повинні були замінити давній світ лемків. (...)”

Християнство прибуло на Лемківщину надовго раніше, ніж прийняв офіційно Хрещення Володимир Великий у 988 році, чи Мешко I в 966. Сталося це завдяки місіонерам Карпат, що прибувають на їх північну сторону з Великоморавії. Це вони за допомогою слов'янського алфавіту розробленого Святим Кирилом, а також вживаючи в літургії слов'янську мову спромоглися просвітити Вірою Христовою місцеве населення”.

Роберт Банькош

Крилатий вітер. Богдан-Ігор Антонич і Словаччина, упорядник Мілан Бобак Союз русинів-українців Словаччини, Пряшів 2009, 124 с.

„(...) в 1965 році у Словацькому педагогічному видавництві, відділі української літератури в Пряшеві готувалася до друку книга вибраних поезій „Перстені молодості”, упорядкована Миколою Неврлим, у 4-ому номері журналу „Дукля” появилася стаття Івана Мацінського, в якій він наблизив читачам життя і творчість поета, підкреслюючи його спорідненість з нашим краєм та літературою. Автор статті пише: „Б.-І. Антонич” першим з-поміж українських лемківських письменників успішно пройшов складний процес повноцінної участі лемка-українця в творенні єдиної культури великого українського народу. Тим Б.-І. Антонич є попередником всіх нас, українських письменників Східної Словаччини, що прагнемо до подібного єднання в рамках художньої літератури свого народу”.

Зі вступного слова Павла Богдана до збірки статей „Крилатий вітер”.